

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 160

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

13 st 1908 - 1928

+ odaterade

defekta o ofullständiga

J Satus skön del $\frac{20}{3}$ —

Ja, här håller jag nu framstapan i
en backskuttning för att skugga min själva.
En Jountain - gen har jag, fylld med det
blåda i julen, som räcker än.

Det var biktet att ge mig ut kl. 7 på morgonen
i kall vordubliet, men när vi kommo hit,
var det redan varmt och matsäcken smakade
bra på en kotare med goda vörbäckar
kavat omkring. Jag har nu latit. de 100 van
Ira ensamma till Bispsbergs klack och själva
vilat en timme i ett rum på turisthotellet.
— Det är så mycket jag nu ville tacka
dig för. Dessutom två kära brev i och för
sig själva, är det också så mycket särskilt
av deras innehåll. Det var ^{bl. a.} dina ord, att
du ville låna mig ^{min person} för hela året och nu
först två midsommar. Och mycket annat
roligt.

Det är ett förskräckligt friskt

Kajitel med Marias sjukdom. Fast hon har
2 sköterskor, ha de ändå förkyllt henne,
så att hon legat till sängs igen hela Maj och ser
så dårlig ut. Du förstår, att det kanske
bli omöjligt resa ifrån, ifall hon inte kan komma
så långt, att hon åtminstone kan gå omkring
i huset. Eller om hon inte till dess har gått
klart om sommarvistelse eller resällskap.

— Guds tycke, att du — en sådan trake!
— borde följa med till Paulösa, men en sådan
tycka för mig är inte att dömma om, så länge
jag alltså kan följa dig. Och du anser dig
väl som vanligt inte ha tid att sköta dig?

du skrev så förfärligt snart till födelse-
dagen — tack, åtskade! Och så för de fjera
presenterna, både de levande blommorna
och de andra! Du känner min svaghet
för skoldpadde, och dolken är en riktig parad-
sak, som skall ligga på bordet i salongen.

— — Jag blev så glad att i tele-
fon i går kväll höra, att det går
bra för dig att arbeta. Du vet väl, att

jag är intensivt nyfiken.

Det blåser, och det är solskin, och
jag har så svårt att hålla i hop tankarna.
Vi blevo avbrutna i går, då jag höll på
att skryta med min trädgård. Kände
mig helt flött. Emellertid skall
jag fortsätta. Jag har sät 2 äppel-
träd, vilka komma att inbringa 4 eller 5
tumrot — jag minns inte vilka sorten. Vidare
en sorts givande plommonträd, också
2, men de äro garanterade ge 60 liter
tillsammans, och det bör jag räkna också
till avsalu. Man måste tänka på sin
konstler av en så dyra anläggning.

Vidare 6 träd med sallatsäppeln
en lång häck röda vinbär, en dito!
med svarta och en hallonhäck.
Naturhistoris fullständigt kokstend-
gård med både vatten, socker- och
spetäster m. m. m. m., som
till hushållet behöves. — En dubbel
häck rosor kring solrisarna,

2
Klångprovet och Ais to lockis vid
stora trappan m. m. m. m.
Räkning ännu inte bekömmen,
så att något är ogrundat.

Men det är en feber, som griper en,
när det första gången arbetas i jorden
åt en. Jag måste tulla ut mellan
varenda skivbalk för att se vad de
håller på med. Och jag börjar först en
rikligt första här en jordbrukare
kan längta efter regn, intensivt.

I söndags hade jag den lilla
Tulli ensam här. Hon lever bara
för "matmor", som hon kallar Moster
H. Telefonerade till henne i Skakhol-
tra gånger under en timme, emedan
hon lätit nedstannad första gången.
Det har jag velat göra till dig
många gånger, så att det förstod
jag. — Hon berättade, att de hade
varit så glada på Sofiakennet,
när kusken lämnade det. Han
hade disjernerat // sam, och druckit

hade fördrott att själv få badda hans
säng, hade blivit så missnöjd, när
 hon varit borta en gång och ändå gjort
 det. Hon biddade om sängen !!!

På bröllopet (Cornelius') hade jag
 till kavaljer Kapten Klingberg, som
 talade mycket om dig och om sin
 hustrus missräkning att aldrig få
 träffa dig. Vidare kom han in på
försvar och förklarade: helt
 ingen reform alls än det liberala
 förslaget. Så det tyckes vara den
 försvarsmänskande högerens
 mening, så otroligt det låter.

Jag var för övrigt ganska
 arg på, att grammarna vid bordet
 skulle höra, hur han ideligen talade
 om rådmann Lyberg, som satte bakom
 oss, såsom "den där herren", och tro,
 att jag höll med Klingberg. —

Bruden var emellertid så söt
 grät vid altaret, så att brudparet

inlä som vanligt kunde vända
sig mot publikern, men var sedan
så strålande. Elisabet C. var
självisk ungdomlig, bars på quell-
stol bland tårar och marskalkar
medan de dansade första dansen.

Nu komma de kunnande
tänka och jag säger
genekt.

Min K. g.

Låskut med sand ur
Säterdalen.

with some darkly blue
my most particular
in which the blue
spots or irregular
stol. blue turned
under the ground for

The flowers of the
... ..
... ..
... ..

Lactaria
Schubert